

zumag

blog študentov žurnalistiky ffku
<http://zumag.ku.sk>

2

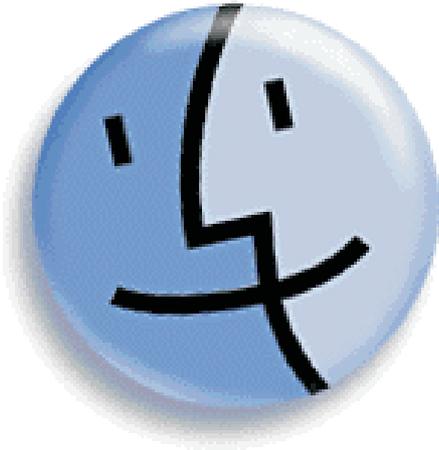
v čísle: rozhovor so štefanom hríbom, téma učebňový trakt, menzoing o vajciach, duch na ku: a čo tak sex až po manželstve
foto by :peter oleškák:

zumag

papierová verzia časopisu
študentov katedry žurnalistiky ffku v ružomberku
<http://zumag.ku.sk/papier>
ročník 3 | číslo 2 (november 2005)

Editorial

Milí, veľavážení ...

Sme o ďalší mesiac starší, o ďalšie štyri týždne bližšie k vytúženým skúškam zimného semestra. Človek začína veľmi vážne a intenzívne premýšľať o svojom pôsobení v nasledujúcich mesiacoch, možno týždňoch. S veľkým entuziazmom opúšťame v stredu večer svoje príbytky a s ohromnou radosťou a nasadením zabúdame na svoje záväzky. Práve kvôli týmto inkriminovaným dňom v týždni sa tak trochu stávame nezodpovednými voči škole i voči sebe.

Chcete študovať, zabávať sa, a pritom všetkom si tiež zachovať svoje čisté svedomie? Jedným z riešení je pravidelné čítanie periodika, ktoré práve v tejto chvíli držíte v rukách. V Zumagu nájdete všetko. Ak máte problémy a na univerzite neprežívate práve najkrajšie obdobie, vyhľadajte najbližšieho distribútora časopisu Zumag a nechajte sa (z)viest' slovami jeho autorov. Určite sa veľakrát v niektorom z ich zaujímavých článkov nájdete. Ja som sa tiež našiel. Alebo skôr vyskytol so svojim slovom práve na tejto strane.

Je jeseň. A tá tohoročná je na prekvapenie ku všetkým milosrdná. Hlavne k pracovníkom istej stavebnej spoločnosti, ktorí ešte stále pilne pracujú na dokončení nového traktu (nové priestory Filozofickej fakulty) za školou. A tak aj o finišujúcich prácach sa môžete dočítať v tomto čísle. A nielen o tom, je toho viac.

Je vždy niečo skryté za chrbtom niečoho. A to niečo (v tomto prípade časopis Zumag) toho skrýva za svojim chrbtom viac než si naša fantázia dokáže predstaviť. Touto cestou by som chcel osadenstvu univerzity a vôbec, čitateľom Zumagu, popriať príjemnú prechádzku týmto číslom, tiež zimným semestrom a hlavne životom.

:dušan petričko:

Redakcia

**Časopis študentov žurnalistiky
:ZUMAG**

Ročník II. + I.
Vychádza každý 15. deň v mesiaci
(2. číslo špeciálne 16. novembra)

Počet strán
:24

:šéfredaktor
Peter Kravčák

:redaktori
Vladimír Buzna
Marek Hasák
Dávid Juck
Janka Jurčišinová
Monika Kureková
Michal Lipiak
Róbert Lupták
Dušan Petričko

:grafika
Vincent Bocko

:editori
Mgr. Katarína Žatkuliaková
(jazyková korektúra)
doc. Peter Olekšák

:foto
internet, autori

:tlač
Rektorát KU
Michal Vrták (majster zvuku)

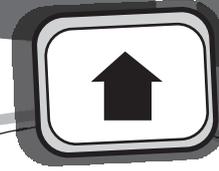
:cena
Symbolických 5,90 Sk

:predaj
Redaktori kolportérsky
Vrátnice na FF KU
Copy Centrum

:kontakt pre bližšie informácie
Michal Lipiak
zumag@fphil.ku.sk
(redakčný e-mail)

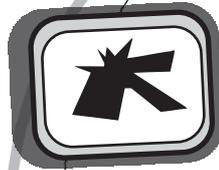
:outdoor
dianie za múrami FFKU

:indoor
dianie na základni FFKU

:menzoviny
šéfkuchár Dušan

:hydepark
názody a komentáre

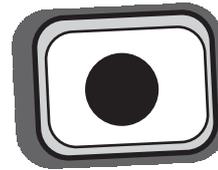
:P.O.Box
stípek petra olekšáka

:mediálne
médiá, recenz, musix

:téma
nosná téma čísla

:šport
futbal, basket, tipos

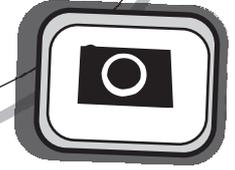
:duch-na-ku
náboženský kút

:i-netoviny
best uff zumag.ku.sk

:interview
rozhovor s niekým

:fotoreport
obrázkovisko

Má organová hudba svoju budúcnosť?

Má organová hudba v 21. storočí ešte nejaké uplatnenie? Aká je jej úroveň na Slovensku? Aj o tom sa hovorilo na 2. slovenskej organologickej konferencii, ktorú od 20. do 21. októbra v spolupráci s Katolíckou univerzitou (KU) v Ružomberku pripravila Bachova spoločnosť na Slovensku. Organová sieň na rektoráte KU privítala tucet prednášateľov z rôznych kútov Európy. Každý z nich referoval o situácii organárstva vo svojej krajine. Cieľom konferencie bolo poukázať na súčasný stav tohto fenoménu, jeho rozvoj a rozdiely medzi jednotlivými krajinami. S priebehom konferencie bol maximálne spokojný predseda Bachovej spoločnosti Stanislav Šurin. „Naše pozvanie totiž okrem domácich autorov prijali aj odborníci z Čiech, Poľska, Slovinska, Írska, Maďarska a ďalších krajín. Ich prednášky boli zaujímavé a podnetné,“ hovorí. Potešila ho aj účasť publika. Mimoriadne si cení najmä prejavovaný záujem mladých ľudí. Podnety na riešenie, ako aj všetky príspevky prednášajúcich budú publikované v zborníku, ktorý v roku 2006 vydá Pedagogická fakulta Katolíckej univerzity. Prvá medzinárodná konferencia zameraná na problematiku organov sa na Slovensku uskutočnila na prelome septembra s októbrom v roku 2000 v Bratislave. Bola orientovaná na ochranu historických organov. Ako pre ZUMAG povedal Stanislav Šurin, v budúcnosti by sa Bachova spoločnosť rada zamerala na konferencie so širším zameraním. Ich cieľom je, aby takými sympóziami napomohli pri vzdelávaní organárov a organových referentov.

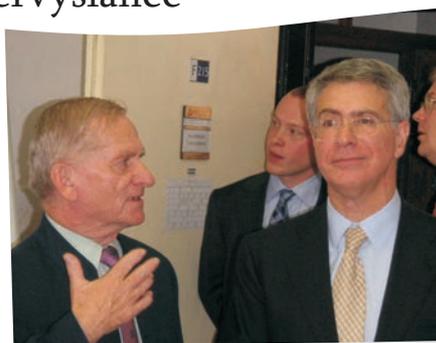
:monika kureková: :michal lipiak:

Oprava

V prvom čísle časopisu ZUMAG vznikli mojou zlou úpravou jedného z príspevkov („Bude mať Katolícka univerzita Právnickú fakultu? str. 4“) prevzatého z internetovej verzie blogu študentov žurnalistiky dve chyby. Vo vete „Meno nového rektora a vedenia sme sa zatiaľ nedozvedeli.“ malo byť namiesto slova „rektora“ uvedené „dekana“. Druhou chybou je uvedenie nesprávnej funkcie prodekanu pre financie a rozvoj doc. Petra Olekšáka. Autorke príspevku i prodekanovi doc. Petrovi Olekšákovi sa za tieto chyby ospravedlňujem.

:michal lipiak:

Holandský veľvyslanec na pôde KU

Vzácnu návštevu privítala Filozofická fakulta Katolíckej univerzity (FF KU) v utorok 25. októbra. Navštívil ju holandský veľvyslanec Laurent Stokvis so svojim sprievodom. Študentom vo svojej prednáške priblížil úlohu Holandska v Európskej únii i ďalšie aspekty. Spolu s dekanom FF KU doc. Imrichom Vaškom si nenechal ujsť príležitosť navštíviť aj študentov katedry žurnalistiky v ich Masmediálnom laboratóriu.

:michal lipiak:

Akadem 2005

Slávnostnou sv. omšou v kostole sv. Rodiny v Rybárpoli vyvrcholil v nedeľu 13. novembra už 14. ročník celoslovenského stretnutia vysokoškolskej akademickej mládeže Akadem 2005. Viac informácií o Akademe vám prinesieme v budúcom čísle.

:michal lipiak:

Zmeny na C-bloku

Študentky Katolíckej univerzity ubytované na internátnom C-bloku už druhý mesiac čakajú na zlepšenie svojich životných podmienok. Na začiatku akademického roka každá podpísala zmluvu, podľa ktorej môžu na internáte užívať sociálne zariadenia, kuchynku, študovňu a spoločenskú miestnosť. Dodnes neboli podmienky zmluvy zo strany ubytovateľa splnené. Na dvoch poschodiach chýba kuchynka, študovňa, aj spoločenská miestnosť je stále zamknutá. Navyše na najvyššom poschodí budovy prebiehali stavebné práce, a tak sa počas dňa po chodbách prechádzali aj „páni robotníci“. Podľa slov riaditeľky študentského domova Ing. Antónie Móresovej sa situácia na C-bloku rieši. „Prestavba na najvyššom poschodí bola ukončená, preto sa môžeme venovať zlepšeniu podmienok na nižších poschodiach,“ vysvetľuje riaditeľka. Spoločenská miestnosť na prvom poschodí bude podľa Ing. Móresovej sprístupnená už čoskoro. Na druhom poschodí bude vybudovaná nová študovňa a kuchynka, na ktorých sa už pracuje. Najbližšou úlohou riaditeľky je nájsť investície potrebné na prestavbu sociálnych zariadení na oboch poschodiach. Tie sú veľkým problémom. Čiastočne by sa dal riešiť aj tak, že dievčatá budú dbať na čistotu prostredia, v ktorom žijú. Našťastie, internát má jednu obrovskú výhodu, ktorá vyváži všetky nedostatky. Keďže dievčatá nie sú kontrolované vrátnicou, sú aspoň slobodné. „Ak však študentky nebudú uzamykať vchod, stratia aj toto jediné privilégium,“ upozorňuje riaditeľka Móresová.

:janka jurčišinová:

Ružomerské papierne podporili dolnoliptovské obce

Ružomerské papierne podporili projekty dolnoliptovských obcí
Vítazom verejnej súťaže tento rok pribudne na účtoch približne 3,8 milióna Sk

RUŽOMBEROK Približne 3,8 milióna Sk rozdelila tento rok spoločnosť Mondi Business Paper SCP (MBP SCP), a. s. Ružomberok na podporu dolnoliptovských obcí v rámci svojho programu zameraného na spoluprácu s miestnou komunitou. Informoval nás o tom predseda predstavenstva MBP SCP Miloslav Čurilla.

„Dolnoliptovské obce mali možnosť požiadať fabriku o finančnú pomoc prostredníctvom projektov. Dotýkali sa najmä podpory miestnej kultúry, vzdelávania, charity a ochrany životného prostredia,“ podotkol M. Čurilla. Do verejnej súťaže, ktorú MBP SCP vyhlásil začiatkom roka, sa prihlásilo 12 obcí a Združená stredná škola obchodu a služieb z Ružomberka. Výberovej komisii predložili 42 projektov, uspelo 15 z nich. Nový spôsob pomoci sa podľa M. Čurilla osvedčil a chcu v ňom pokračovať aj v budúcom roku. Podnik každoročne podporuje okolité obce, charitné organizácie, kultúrne inštitúcie a mimovládne združenia sumou približne 10 miliónov Sk. „Peniaze, ktoré každý rok darujeme miestnej komunite, sú na slovenské i regionálne pomery nemalé. Mnohé organizácie s našou pomocou rátajú, usilujeme sa ich nesklamať,“ dodal M. Čurilla.

:vladimír buzna:

Šokujúce priznanie: Policajti si nás fotografovali nahé!

Zadržané ženy z Modry podali trestné oznámenie na policajtov Ružomberok - Trestné oznámenie pre podozrenie zo zneužitia právomocí verejného činiteľa podali členka a sympatizantka Slovenskej pospolitosti Národnej strany (SP-NS) na policajtov, ktorí ich po víkendovom zhromaždení v Modre vypočúvali. Pre agentúru SITA to v minulých dňoch povedal pobočník vodcu SP-NS Radovan Novotný.

Policajti v sobotu 29. októbra zasiahli v Modre počas zhromaždenia zorganizovaného SP-NS pri príležitosti 190. výročia narodenia Ľudovíta Štúra. Zadržali dvoch mužov a na políciu predviedli ďalších troch účastníkov podujatia. Medzi nimi boli aj dve ženy, ktoré podľa Novotného „iba stáli pri stolíku s letákmi a dozerali na ne, aby ich neodfúkol vietor.“

„Po predvedení na políciu bez udania dôvodu, ženy previezli na Prezídium policajného zboru do Bratislavy. Tam ich policajti fotili aj vyzlečené, pričom nebola prítomná ani jedna policajtká,“ uviedol R. Novotný. Nazdáva sa, že príslušníci polície zneužili svoje právomoci a nekonali v súlade so zákonom.

„Ženy uvedenú skutočnosť oznámili na políciu v Ružomberku po

pietnej spomienke na obeť černojskej masakry v Černojskej,“ informovala hovorkyňa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline Jana Balogová. Trestné oznámenie spísali na Odbore justičnej a kriminálnej polície PZ v Ružomberku, ktorý ho postúpil Úradu inšpekčnej služby do Bratislavy. V súčasnosti prípad podľa Jany Pôbišovej z Ministerstva vnútra SR vyšetrujú. Novotný dodal, že oznámenie ženy nepodali hneď kvôli tomu, že sa báli reakcie policajtov. „Niektorí sa dievčatám vyhrážali a vyvíjali na nich nátlak,“ povedal.

Prívrženci SP-NS sa koncom októbra stretli v Hlohovci, v Modre, v Černojskej pri Ružomberku a v Prešove.

V Hlohovci policajti zasiahli len raz proti mužovi v uniforme pospolitosti, ktorý porušil zákon o zhromažďovaní tým, že mal pri sebe zbraň. Približne 150 ľudí policajti rozohnali v Modre. Problémy začali, keď sa zmenil program a účel podujatia oproti avizovaným informáciám.

Organizátori rozdávali ľudový program politickej strany SP-NS s prvkami naplnjúcimi skutkovú podstatu trestného činu podpory a propagácie hnutí smerujúcich k potlačaniu ľudských práv a slobôd. Zhromaždenie, ktoré sa konalo 30. októbra v Černojskej, prebehlo pokojne na miestnom cintoríne. Po jeho skončení, policajti odviezli na výsluch vodcu SP-NS Mariána Kotlebu. Pokrikmi „Fašisti!“ či „Von z mesta!“ privítali pospolitosť v Prešove, kde polícia míting rozpustila.

:vladimír buzna:

Fronc: Žiaci pri prijímačkách ukážu iba to, čo sa naučili

Ružomberok Minister školstva Martin Fronc si myslí, že by bolo v budúcnosti možné zjednotiť obsah učiva na vysokoškolské prijímacie pohovory pre študentov stredných škôl. Ich rozdielnosť totiž podľa riaditeľov stredných škôl Žilinského kraja, ktorí sa s ministrom stretli v Ružomberku, spôsobuje, že mnohé vysoké školy na študentoch zarábajú.

Podľa riaditeľa ružomerského gymnázia Miroslava Nociara sú rôzne platené víkendové pobyty pre stredoškôlkov, ktoré ich majú pripraviť na prijímacie skúšky na vysoké školy, dobrým zdrojom príjmov pre pedagógov.

Minister M. Fronc oponoval, že ani učitelia stredných škôl nepripravujú žiakov na prijímacie skúšky zadarmo. Zatiaľ vraj nemá dôkazy o tom, že by museli maturanti pri prijímacom konaní preukazovať iné vedomosti, ako získali počas svojho štúdia na strednej škole.

„Objektivitu do vedomostí žiakov základných škôl pomôžu vniešť zasa monitory, ktoré ministerstvo školstva pripravilo. V budúcnosti budú rozhodujúce pri prijatí žiaka na strednú školu,“ povedal M. Fronc.

:vladimír buzna: :tibor šul'a:

Ženy z pospolitosti sú „vodcov“ Mariánovi Kotlebovi (na snímke) oddané. Dve z nich polícia obvinila. Stane sa im ich dôvera kontroverznou stránou osudná?

Ružomberok - O dobrovoľníckych hodinách, ktoré v tomto roku mestu Ružomberok darovali tamojší skauti, sme už v Zumagu informovali.

V minulých dňoch vyhlásili „vojnu“ sprejerom.

Očiste sa nevyhli postriekané budovy a kultúrne pamiatky v meste.

Mladí z 9. skautského zboru Laca Krónera v Ružomberku, odstránili

maľby z múrov, vyumývali brány, zábradlia a dopravné značky.

„Našich členov chceme motivovať k tomu, aby si vážili čistotu v meste.

Nepomáhame len svojmu okoliu, ale aj sebe navzájom,“ podotkol

vedúci zboru Juraj Baláž. Okrem toho sa podľa neho skauti učia

vzájomne spolupracovať v tíme, viesť skupinu a riešiť problémy.

Počas dobrovoľníckeho projektu, tisíc dobrovoľníckych hodín mestu

Ružomberok skauti čistili turistické chodníky a zväžnice v Národnom

parku Veľká Fatra, vybudovali studničku v doline Teplô v Liptovských

Revúciach a riekou Revúca zbavili naplaveného odpadu.

Aktivity podporilo Ministerstvo školstva SR sumou 16-tisíc Sk na nákup

čistiacich a ochranných pomôcok.

„Skôr, ako napadne sneh, chceme ešte vyčistiť turistické chodníky

v Národnom parku Nízke Tatry, vybudovať nové studničky a očistiť

existujúce,“ informoval J. Baláž. Projekt chcú ukončiť v decembri,

v budúcnosti však budú v ekologických aktivitách pokračovať.

:vladimír buzna:

Na veľkú čistiacu akciu v meste sa tešili aj: zľava - Lamentník, Erikson, Vaňo a Dudroš

Muž, ktorý si pri telke vyšiva

V najväčšej liptovskej obci otvorili domov pre dôchodcov

Lúčky - Metod Salva (47) z Lúčok má nezvyčajné záľuby.

Kým iným mužom robí problém prísť si gombičku či zalátať diery na košeli, on vyšiva a tká. Navyše, svojou technikou a vzormi inšpiroval i nejednu šikovnú gazdinú.

„Začal som asi v tretej alebo štvrtnej triede na základnej škole. Rodičia ma učili samostatnosti, tak bolo prirodzené,

že som zvládol aj túto ženskú robotu,“ hovorí M. Salva.

Najradšej vyšiva obrusy, u Salvovcov nenájdete ani jeden

z obchodu. „Doma ich mám asi 34, no veľa som porozdával

rodine a známym,“ smeje sa. Keď si vraj večer sadne

k televíznym správam, čas si kráti aj vyšívaním. Kompletná

výroba obrusu mu trvá asi 60 hodín, no pri najväčšom svojom

diele strávil dlhých 180 hodín. „Tento obrus je okrúhly a meria

vyšie metra,“ vysvetľuje M. Salva. Okrem nevšednej záľuby sa

venuje aj folklóru, spieva a tancuje vo folklórnej skupine Lúčan.

Zhotovil pre nich ornamentovník, na ktorom vyobrazil mládenca

na plti (na snímke). V súčasnosti svoje diela vystavuje v budove

Čierneho orla v Liptovskom Mikuláši na výstave s názvom Staré

sa snúbi s novým.

:vladimír buzna:

Liptovské Sliache - Približne tisíc ľudí navštívilo novootvorený Domov dôchodcov a Domov sociálnych služieb (DD a DSS) v Liptovských Sliachoch počas Dňa otvorených dverí. Pre verejnosť ho zorganizoval tamojší personál s cieľom zoznámiť ľudí s podmienkami pre pobyt v uvedenom zariadení.

Zariadenie navštívili deti z materských škôl, mladí, ale aj prestarnutí obyvatelia Liptovských Sliachov.

Inšpirovať sa prišli aj pracovníci z iných sociálnych domovov v regióne.

„Prezreli si nové priestory a pýtali sa rôzne otázky,“

uviedla riaditeľka DD a DSS v Liptovských Sliachoch

Emília Mušutová. Návštevníkov najviac zaujímali

platby za služby v domove, ich výška a podobne.

Prvý obecný DD a DSS otvorili v Liptovských

Sliachoch vo štvrtok. Jeho výstavba si vyžiadala asi

30 miliónov Sk. Domov má kapacitu 28 miest

a služby bude poskytovať ľuďom z obce i ďalším

obyvateľom regiónu.

Obec Liptovské Sliache začala budovu stavať ako

dom opatrovateľskej služby z vlastných finančných

prostriedkov už v roku 1992. Pre nedostatok

peňazí ho však nedokázala dokončiť. „V roku 2000

preto stavbu v hodnote asi 12 miliónov Sk predala

Krajskému úradu v Žiline za symbolickú korunu.

Ten v ňom preinvestoval ďalších 18 miliónov,“

informoval starosta Liptovských Sliachov Vladimír

Fuňák.

Zariadenie je samostatný právny subjekt, jeho

zriaďovateľom je obec. Financovať ho budú

z príspevku Ministerstva práce, sociálnych vecí

a rodiny a platieb klientov.

Ministerstvo poskytlo dotáciu na rozbehnutie

domova 5,5 milióna Sk, v nasledujúcich rokoch

podľa Fuňáka garantuje 4,5 milióna Sk.

V najväčšej liptovskej obci Liptovských Sliachoch

v súčasnosti žije približne 4 000 obyvateľov,

z ktorých je asi 800 dôchodcov.

:vladimír buzna:

A mäso budeme získavať v lese (receptárik)

Milí hostia mužského pohlavia ubytovaní po privátoch a internátoch Ružomberka. Poľovali ste už niekedy na divinu? Že nie? Ved' ani vaši starí otcovia nemali potuchy, čo je to Oddelenie mäsových výrobkov v supermarkete...

Za nami je dvojmesačné výročie začiatku akademického roka 2005-2006. Zhruba pred pár týždňami vypukla aféra s pokazeným mäsom v susedných Čechách. Všetko klapalo výborne, kým sa nezobudili slovenskí novinári a nezistili, že ani Slovensko nezaostáva za českými trendmi. Aj u nás usilovní pracovníci obchodných reťazcov zoškrabovali z mäsa ušľachtilé plesne, natierali ho pre efekt olejom, to kuracie aj opekali a predávali ako lahôdku zamaskovanú hrubou vrstvou grilovacieho korenia. Za výborné ceny. V podstate by to nebol až taký problém, ved' bežný študent zažíva mäso len v televízii alebo doma. V pohode. Ale občas sa človeku tie polievky (made by vífon), špagety, sója a sladkosti prejedia. Žiada sa mäso. Jeho teraz cena síce lákavo poklesla, a taká pásomnica či svalovec môžu pomôcť ak chudnete na ples, ale radím chvíľu mäso nekupovať. Nejaký ten rok...

Vrátim sa k titulku. A do histórie. Už v praveku chlap nosil domov mäso a žena na svet deti. Nie je to nič ťažké (myslím lov, deti som ešte nerodil). Treba sa len zbaviť ostychu a iných nánosov civilizácie. Inštinkt lovca je v každom chlapovi. Dokonca aj v tých, čo študujú filozofiu či nábožko. Potrebujete len zbraň, trpezlivosť, čuch, zápalky a veľa horčice. Okolité hory sú plné zveri. Ovce na salašoch zo zásady nelovíme. Je to príľahká korisť pre nás, fanúšikov Londona a Hemingwaya. Odporúčam začať s menšími zvermi. Veveričky majú hodnotné a výživné mäso, problémom je ich značná rýchlosť a čulosť. Ale keď natriete polovicu stromov v lese lepidlom, nejaká tupšia (a chromá) sa snád' prilepí a vy by ste mali zaspávať sýty. Hraboše, plchy, jazvece a ondatry chytáme vrecom. Vreco oprieme otvorom o noru a robíme hluk. Aj neartikulovaný. Môžeme ich potom pohádzať všetky do jedného vreca. Delikátne sú napr. jazvečie rypáčky na mladjej cibuľke. Najťažšie sa loví medveď, kráľ našich húšťav. I keď legendami opradený sváko Ondro z Očovej nejdného zahrúdil holými rukami! Zo začiatku si na hrdúsenie vyberajte medvede v zimnom spánku. Veľkým plusom hrdúsenia je, že kožušina ostáva neporušená. A máte vianočný darček pre náročnú frajerku! O niečo náročnejší je lov na diviaky. Sú to svine. Sú však maškrtné, čo by sa mohlo nejakým spôsobom použiť na nastraženie pasce, ja neviem. Dajte vedieť.

Pre amatérskych lovcov, ktorí poznajú prírodu len ako voňavý stromček Wunderbaum z auta, odporúčam začať s lovom na vlka. Vlka najrychlejšie chytíte, ak budete v zime dlhšie sedieť vonku na akomkoľvek chladnom povrchu (kameň, koľajnica, zamrznutá hruda zeme). Pre úplných babrákov, či mäkkýšov, ktorí by radšej hladovali, ako by mali čo len muche ublížiť, odporúčam pátrať, kde je pes zakopaný. Ved' vo Valaskej z nich robia klobásky.

:erik golian:zu3:

Potopa v 21.storočí

Pán povedal Noemovi:

"Za šesť mesiacov na zem pošlem dážď, ktorý bude trvať štyridsať dní a nocí. Voda zaplaví celú zem, hory i údolia, a všetko zlé bude zničené. Chcem, aby si postavil archu a zachránil pár zvierat z každého druhu.

Tu na ňu máš plány."

Šesť mesiacov uplynulo ako voda. Obloha sa zatiahla a začal padať dážď. Noe sedel na dvore a plakal.

"Prečo si nepostavil Archu, ako som ti prikázal?" opýtal sa ho Boh.

"Odpusť mi, pane," riekol Noe. "Snažil som sa ako som mohol, ale stalo sa toľko vecí. Plány, ktoré si mi dal, mesto neschválilo, a tak som musel nechať urobiť nové. Potom som mal ďalšie problémy, pretože mesto tvrdilo, že Archa je nepovolená stavba, takže som musel ešte ísť na kataster zohnať si k nej povolenie. Lesnícka správa požadovala povolenie k stínaniu stromov, a bol som žalovaný Ochránarmi zvierat, keď som sa snažil pochytať tie zvieratá.

Ministerstvo životného prostredia požadovalo vyjadrenie o ekologických dôsledkoch záplavy. Vnútro odo mňa chcelo predbežné plány šírenia vody. Na finančnom úrade zablokovali moje aktíva, pretože tvrdili, že sa snažím vyhnúť plateniu daní tým, že opustím zem. Úrad práce mal podozrenie, že ilegálne zamestnávam Ukrajincov, takže som musel dokazovať opak. Je mi ľúto, pane, ale nemôžem Archu dokončiť skôr ako za päť rokov."

Naraz prestalo pršať, obloha sa vyčistila a vyšlo slnko. Noe sa pozrel dohora a opýtal sa: "Pane, znamená to, že nebudeš ničit' náš svet?" "Správne," odpovedal Boh. "Ľudia to už dokončia za mňa."

:lucia brtková:zu4:

byť lekárom, rehoľnou sestrou, farárom, učiteľom... Dôsledkom toho je, že v jednej naozaj obrovskej oblasti, ktorá dnes takmer rozhodujúcim spôsobom ovplyvňuje verejnú mienku, je deficit konzervatívnejších ľudí a ich vplyv stále klesá.

Čo bráni konzervatívnym novinárom účinne sa brániť proti výpadom ľavicového liberalizmu?

Nepovedal by som, že brániť sa, skôr vystupovať ako rovnocenní partneri. Jednak je to fakt, že nepôsobia vo verejnej sfére, sú uzavretí vo svojich kresťanských getách, ale aj strach. Lebo keď v našej mediálnej a spoločenskej klíme niekto povie, že podľa neho pravda existuje a je to kresťanská pravda, bude označený za extrémistu, jednostranného človeka, až fanatika, netolerantného voči iným pravdám. Potom ľudia radšej mlčia, lebo nikto nechce byť terčom celospoločenských diskusií, útokov zosmiešňujúcich kampaní o spiatočníctve a stredoveku. No zároveň platí, že kým liberáli (hoci naši asi nie) majú svoje tvrdenia aspoň trochu podložené, konzervatívci často používajú len argument: Lebo tomu verím, lebo to hovorí Biblia. To je v poriadku, ale na verejnú diskusiu, naostro, je to málo. Na to treba vedieť o probléme, poznať jeho históriu, rôzne postoje k nemu. To sa kresťania a konzervatívci na Slovensku ešte iba učia a prehrávajú v tom.

V tom im možno chce pomáhať aj váš týždenník.

Vždy som sníval, aby diskusia o tom, čo je a čo nie je pravda, bola na Slovensku kultivovaná a inteligentná. To chceme aj v Týždni. Nechceme, aby bol neutrálny, vyvážený v povrchnom zmysle: neveríme na áno i nie na každú otázku. Chceme však aj medzi kresťanskými a liberálnymi

kruhmi podnecovať diskusiu argumentov, nie: vy ste hlúpi a staromódni a vy ste od diabla. Lebo zatiaľ je tá diskusia ak nie primitívna, tak určite nepriateľská. A to by bolo dobré zmeniť.

Sledujete aj kresťanské orientované noviny?

Snažím sa.

Aký je váš názor na ne?

Na Slovensku? Na jednej strane vidím vznikajúcu snahu o to, aby sa uzavretý svet, v ktorom si hovoríme, akí sme dobrí, a povzbudzujeme sa v tom, trochu otvoril a aby sa riešili problémy, ktorými ľudia žijú. To vidím aj v Katolíckych novinách, aj v Zrne,

aj inde. Ale súčasne platí, že je to stále napríklad v porovnaní s českými katolíckymi médiami o krok vzadu. Pričom Česká republika má 70 percent ateistov, čiže intelektuálna základňa by mala byť početne menšia, ale to asi súvisí aj s históriou a kultúrou národa, ktorá je u nás kratšia a len sa tvorí.

Chcete dať vo vašom týždenníku priestor aj teologickým a vnútrocirkevným otázkam?

Áno, v sekcii Civilizácia budú mať významné miesto aj otázky náboženstva, nie však v instantnom zmysle neutrálnych informácií. Chceme povzbudiť diskusiu o otázkach, o ktorých sa tu zatiaľ nechce hovoriť: čo by Cirkev mala robiť, ako sa vysporiadať s minulosťou, čo by kresťania mali prehodnotiť, čo by si mali, naopak, navždy zachovať. Určite nie je našou ambíciou byť liberálnou kresťanskou platformou. Naopak, myslíme si, že v mnohých veciach sú konzervatívne kresťanské názory správnejšie ako tie liberálne; ale sú aj také, v ktorých je to naopak.

Má Slovensko vôbec kresťanskú inteligenciu?

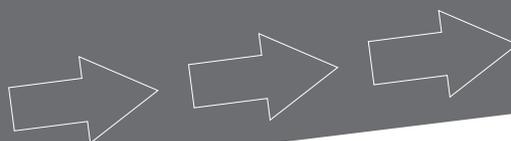
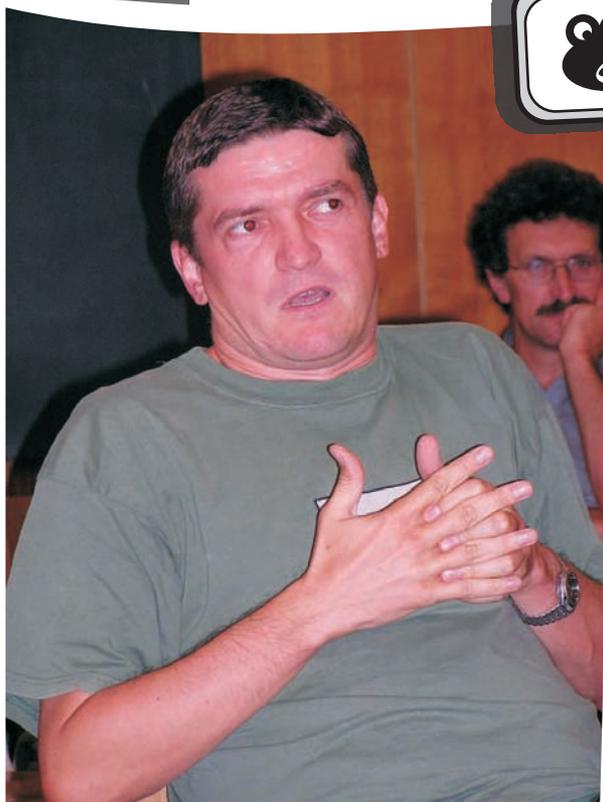
Určite má; ja si veľmi vážim ľudí ako Vladimír Jukl, Silvester Krčmery, Anton Srholec, ktorí pre svoje postoje prešli za komunizmu dokonca väzením. Je ich veľa a majú čo povedať dodnes. Sú však roztrúsení, netvorí vplyvnú silu, väčšina z nich málo formuluje svoje postoje navonok. Možno sú aj unavení a nová generácia, ktorá ich má postupne nahrádzať, ešte nedozrela...

Provokatívna otázka, nemusíte odpovedať: Aký je váš názor na Katolícku cirkev na Slovensku?

Pokojne. Myslím si, že Katolícka cirkev je pre Slovensko dôležitá historicky aj prakticky, že má za sebou svetlé aj menej svetlé obdobia. K tým menej svetlým by som zaradil druhú svetovú vojnu. Pri všetkej úcte ku kňazom, ktorí pomáhali ohrozeným ľuďom, si myslím, že apel Cirkvi ako takej nebol dostatočný. Za svetlé obdobie považujem komunizmus, keď Cirkev za režimu, ktorého cieľom bolo zničiť ju, pretrvala. Podarilo sa získať kolaborantov v Pacem in terris, vydierať mnohých kňazov, ale nie zničiť Cirkev ako takú, hoci ten režim mal v rukách všetky páky. Dnes si myslím, že sa Cirkev z tej devastácie ešte stále zviecha. A zviecha sa ťažko. Je dobré, že sa začína angažovať vo veciach, ktoré trápia ľudí v sociálnych otázkach, v rómskom probléme, ale na druhej strane ešte stále vnímam čudnú prevahu akéhosi formalizmu, akoby bolo dôležité postavenie, pátos, a akoby trochu unikala praktická pomoc, praktizovaná láska.

Pre istý týždenník ste povedali, že Cirkev by mala byť vzorom starostlivosti a súcitu, no i vzorom ostrého pomenovania vecí a práve to nám chýba...

Teraz prebieha v Európe i v západnej civilizácii ako takej veľký spor o budúcu tvár. Na strane zástancov tradičných hodnôt v ňom chýbajú hlasy, ktoré sú vážene, a keď niečo povedia, ostatní

Často sa konštatuje, že za všetko môže západný sekularizmus...

Neverím v kresťanstvo, ktoré má byť vyhnancom v bytoch. Myslím si, že je integrálnou súčasťou celého života človeka od ranného prebudenia, cez prácu, večerný hokej až po spánok. Inak by bolo karikatúrou. Tak to predsa bolo za komunistov. Nechcel by som sa dožiť toho, aby sme v západnej civilizácii dospeli k takému istému modelu. Tlak sekularizácie však núti kresťanov vyrovnávať sa s moderným myslením. Keď je človek v ohrození, ostane mu už len nutnosť držať svoju pravdu proti prúdu a hľadať dôvody, prečo musí podávať taký heroický výkon. Vtedy sa darí novým, zaujímavým spôsobom, ako sa tej pravdy držať. No povedať, že kresťanstvo by malo byť v menšine, je asi rúhanie... Azda to bude večný zápas ľudí: raz sú vo väčšine, raz v menšine.

Je sekularizmus skutočne nebezpečenstvom alebo len fázou vývoja?

To závisí od toho, čo sa tým myslí. Sekulárny štát v zmysle oddelenia Cirkvi od štátu je pozitívnym výdobytkom západnej kresťanskej civilizácie. Ale tu sa asi myslí iné sekularizmus ako vytlačenie Boha a náboženstva zo všetkého, čo sa týka niečoho iného než rodiny, za dvere našich bytov. Pri takto poňatom sekularizme je kritika oprávnená, lebo neverím v kresťanstvo, ktoré má byť vyhnancom v bytoch. Myslím si, že je integrálnou súčasťou celého života človeka od ranného prebudenia, cez prácu, večerný hokej až po spánok. Inak by bolo karikatúrou. Tak to predsa bolo za komunistov. Nechcel by som sa dožiť toho, aby sme v západnej civilizácii dospeli k takému istému modelu.

Ste členom nejakej cirkvi?

Nie.

V Domine ste kedysi dávali na záver otázku, ako by ste sa charakterizovali jedným slovom...

Asi som naozaj vášnivý idealista, ale v mnohom trochu čudný...

:terézia kolková: :imrich gazda:

Kto je Štefan Hríb?

Štefan Hríb sa narodil v roku 1965 v Bratislave, vyštudoval Elektrotechnickú fakultu Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, krátko pracoval v SAV, v roku 1990 sa stal na štyri roky korešpondentom českých Lidových novín, odtiaľ odišiel na štyri roky do mníchovskej redakcie rádia Slobodná Európa, roku 1997 sa stal redaktorom Domina fórum, ktoré neskôr viedol ako šéfredaktor. V súčasnosti moderuje televíznu reláciu Pod lampou a rozbieha nový spoločenský časopis Týždeň.

o tom aspoň začnú uvažovať. Mám pocit, že na Slovensku Cirkev také jasné slovo hovorí veľmi zriedka. Možno je to dané aj tým, že prechádza cez tisícročia a reagovať na každú jednotlivosť je pod jej úroveň. Niečo na tom je, lebo tie jednotlivosti sa nakoniec vyriešia samé. Ale sú veci, pri ktorých treba povedať jasné slovo a nemal by to byť iba problém majetku alebo postavenia Cirkvi.

Mohli by ste ich konkretizovať?

Teraz je veľkou otázkou, aká má byť Európska únia: či to má byť superštat, aká má byť jej ústava, na akých hodnotách má stáť. To sú vážne otázky a nemám pocit, že by slovenská Katolícka cirkev mala na to vyhranený názor. Stále dôležitejšie sú otázky biologickej vedy: genetické inžinierstvo, klonovanie na medicínske účely. Počujem na ne odpovede typu: Je to od diabla, alebo mlčanie. Ale nepočujem čo len trochu sofistikovanejšiu diskusiu. Hovoril som, že pôsobenie Cirkvi za komunizmu predstavuje v jej dejinách svetlú stránku, a na tom trvám, ale diali sa všelijaké veci od Pacem in terris po kadejaké kompromisy a kolaborácie. Nemám pocit, že na Slovensku sme sa s tým vyrovnali. A to už nehovorím o období predtým o Slovenskom štáte. Keď som čítal encykliku Centesimus Annus, bol som fascinovaný zaujímavými pohľadmi na fungovanie slobodného štátu v ekonomickej a sociálnej oblasti. Bolo to v roku 1991, keď na Slovensku prebiehal obrovský spor medzi zástancami nového poriadku a komunizmu, a ja som prevrpený zisťoval, že hoci Katolícka cirkev má reformný názor, názor slovenských hodnostárov bol skôr nostalgický a v rozpore so samotnou encyklikou. K problémom, aký štát tu má byť, aké zdravotníctvo, aké školstvo, som nečítal postoj žiadneho významného predstaviteľa Cirkvi. Akoby sa to nechávalo bokom ako nejaké profánne veci alebo na to nie je názor, a teda nie sú argumenty. Keby sa však k tomu taká morálna autorita, akou by Cirkev mala byť, rozumne vyjadrila, verejnej diskusii aj mentálnemu zdraviu národa by to pomohlo.

Rekonštrukcia učebňového traktu FFKU

NÁZOV STAVBY:
**STAVEBNÉ ÚPRAVY UČEBŇOVÉHO TRAKTU
 FILOZOFICKEJ FAKULTY-KATOLICKEJ UNIVERZITY
 V RUŽOMBERKU**

INVESTOR: KATOLICKÁ UNIVERZITA
 V RUŽOMBERKU

DODÁVATEL STAVBY: Ing. FRANTIŠEK JENDROL
 STAVPOČ

TERMÍN ZAČATIA: 08/2005
TERMÍN UKONČENIA: 11/2005

STAVBYVEDÚCI: Ing. JAMBOR GUSTÁV
STAVEBNÝ DOZOR: Ing. POTOMA JÁN

Filozofická fakulta bude mať nový učebňový trakt

V dlhodobom zámere rozvoja Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity (FF KU) v Ružomberku je, aby fakulta ponúkala viac študijných odborov a programov, ktoré sa uskutočňujú na univerzite. Viac odborov = viac možností pre študentov. „Predpokladom oboch týchto faktorov je potreba a vytvorenie nových vzdelávacích priestorov,“ povedal prodekan pre financie a rozvoj FF KU doc. Peter Olekšák, s ktorým sme sa rozprávali na tému rekonštrukcie nového učebňového traktu, ktorá sa nachádza za súčasnou budovou FF KU.

Diskusie dostali svoju podobu a tvár

FF KU v súčasnosti využíva budovu na Hrabovskej ceste. Vzdelávací proces v tejto budove sa uskutočňuje iba v menšej časti týchto priestorov. Druhú časť tvoria internátne priestory. Zvýšený počet študentov, ktorý sa z roka na rok uchádzajú o štúdium na FF KU, však potrebujú k svojmu vzdelávaniu nové a kvalitne vybavené vzdelávacie priestory. „Fakulta mala pri úvahe nad ich výberom viacero možností.

Bývalá Združená škola služieb a obchodu, v ktorej v súčasnosti prebieha rekonštrukcia bola iba jedna z nich,“ spresňuje doc. Olekšák. Potom, ako sa predstavitelia vyššieho územného celku (VÚC) Žilinského samosprávneho kraja rozhodli, že budovu chcú v rámci racionalizácie škôl v kraji a meste predať, Katolícka univerzita (KU) v Ružomberku sa o tieto priestory rozhodla uchádzať. Diskusie a návrhy nakoniec priniesli úspech. V decembri uplynulého roka bola podpísaná kúpno-predajná zmluva medzi VÚC a KU. Odvtedy sú tieto priestory

vlastníctvom univerzity. Ďalšou aktivitou, o ktorej sa diskutovalo najmä vo vedení bola téma rekonštrukcie tejto budovy. „Zazneli hlasy, že rekonštrukcia nie je potrebná. Po obhliadke získanej budovy sme s tým vôbec nesúhlasili. Snažili sme sa vyvinúť čo najväčšiu aktivitu, aby sme presvedčili, že rekonštrukcia je skutočne nevyhnutná,“ hovorí Olekšák.

Budova sa stane učebným traktom

Po diskusií o tom, či je alebo nie je potrebná rekonštrukcia, sa na Filozofickej fakulte začali zaoberať získaním finančných prostriedkov na rekonštrukciu, projektovým zadaním a samotným projektom na rekonštrukciu. Prodekan Peter Olekšák povedal, že rozmyšľali nad viacerými variantami. „Uvažovali sme napríklad nad tým, že na jednom z poschodí bude katedra výtvarného umenia. Mysleli sme si napríklad, že v podkroví novej budovy bude aj dekanát. Bol dokonca aj návrh, že každá katedra bude mať vlastnú časť poschodia pre kabinety spolu s dvoma učebňami. Ani jedno z týchto riešení sa však nakoniec nezrealizovalo,“ spomína. Budova sa nakoniec stane priestorom vzdelávania. Hovorí o tom aj jej názov - Učebňový trakt Filozofickej fakulty KU" alebo „Blok F“.

Deväťdesiatdva dní = 26 mil. korún

Projekty na realizáciu rekonštrukcie predkladali stavebníci do 18. mája tohto roku. O deň nato boli otvorené obálky. Víťazom verejného obstarávania sa stala firma Stavpoč Klin, ktorá sa zaviazala, že rekonštrukčné práce na Bloku F zvládne za 92 dní. Práce mali začať 1. augusta tohto roka. Kvôli oneskorenému vyprázdneniu sa však začali až 10. augusta. Ich ukončenie je naplánované na koniec mesiaca november 2005. Už v decembri by mal byť Blok F nanovo zariadený a otvorenie s požehnaním je spojené s dátumom 6. januára 2006. „Veríme, že sa nám všetky práce podarí uskutočniť tak, ako sme si naplánovali,“ hovorí doc. Peter Olekšák. Plány bez finančného zabezpečenia nemajú žiaden význam. Ako je s finančným krytím tejto rekonštrukcie na FF KU? Doc. Peter Olekšák hovorí, že pôvodne predpokladali nižšie náklady. Najmä navýšením stavebných prác sa náklady na rekonštrukciu zvýšili: „Celkové investície dosiahnu sumu dvadsaťšesť miliónov slovenských korún,“ povedal Olekšák. FF KU má v súčasnosti na účte viac ako polovicu týchto prostriedkov. Poskytli jej ich tí istí darcovia, ktorí prispeli na aj na zariadenie Masmediálneho laboratória katedry žurnalistiky. Kde zoberie fakulta zvýšnú sumu peňazí? „Ostatné prostriedky očakávame od Ministerstva školstva SR,“ konštatoval. Na zariadenie budovy už fakulta má k dispozícii 2,9 mil. korún s prísľubom ďalších finančných prostriedkov vo výške 5,8 mil. korún.

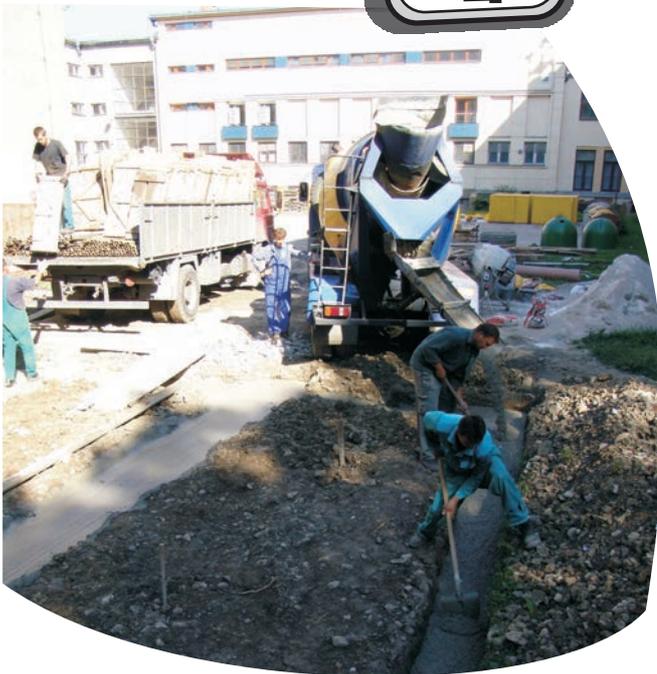

Čo bude nové a čo zostane?

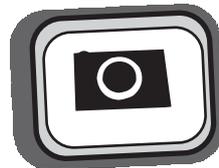
Základnou otázkou, ktorá napadne asi každému študentovi či pedagógovi je, čo sa vlastne v novom učebňovom trakte bude nachádzať? Aký bude jeho obsah? Budú tam iba posluchárne alebo aj nejaké iné priestory? Odpovede sme našli u prodekana Petra Olekšáka.

Hneď pri vstupe do budovy by mali byť po pravej strane informácie. „Na druhej strane by to mala byť kaviareň alebo bufet pre študentov a výtah,“ prezrádza Olekšák. Okrem toho na prízemí nájdete tri učebne, každá pre 90 až 100 študentov. Prvé a druhé poschodie majú rovnaké usporiadanie i rozloženie. Budú tam štyri učebne, rovnako ako na prvom poschodí pre 90 až 100 poslucháčov, a jedna menšia so šesťdesiatimi stoličkami. Na treťom poschodí budú kancelárie a kabinety pre učiteľov katedrií. A čo posledné, podkrovné priestory? „Tam by sa malo nachádzať sídlo Vedeckého ústavu Ladislava Hanusa, potom Centra pre skúmanie vzťahu vedy a náboženstva, jedna konferenčná miestnosť, kancelárie katedrií filozofie a žurnalistiky, veľká miestnosť pre doktorandov všetkých odborov a nakoniec dve alebo až tri laboratória katedry žurnalistiky,“ informuje Olekšák.

Čo však zostane v súčasných priestoroch FF KU? V dnešnej budove FF KU zostane internátna časť Mladá generácia, menza i vestibul s počítačmi pripojenými na internet. Kaplnka sv. Alberta Veľkého, priestory Univerzitného pastoračného centra by sa mali presťahovať na prízemie do internátnej časti budovy. Na mieste kaplnky by mali byť priestory študovne Zdrojového centra fakulty. Novinkou bude aj to, že v Posluchárni Antona Neuwirtha (F 104) by mala vzniknúť počítačová miestnosť rovnako ako súčasť Zdrojového centra fakulty s 55 110 počítačmi. Po rekonštrukcii Bloku F, vedenie fakulty uvažuje aj o úprave priestorov dekanátu. Masmediálne laboratórium katedry žurnalistiky by sa malo stať miestnosťou pre študijné oddelenie a v miestnostiach, kde sú teraz katedrové priestory by mali byť upravené ako miestnosti vhodné na ubytovanie pre vyučujúcich. „Je to vízia. Veríme, že sa nám ju podarí uskutočniť,“ povedal Olekšák.

detajlná fotogaléria na stránkach <http://fpmil.ku.sk> (sekcia fotogaléria)

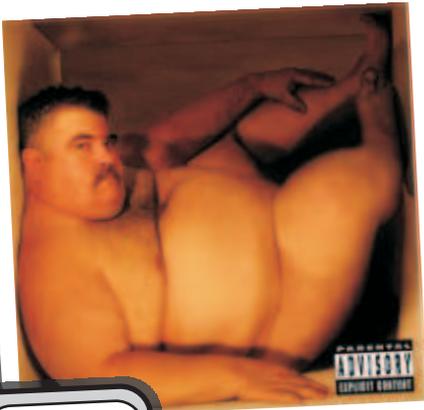

Budúcnosť je jasná, budúcnosť je ...

Tento malý reklamný slogan hovorí možno aj o predstavách Filozofickej fakulty. „Naším plánom je, aby sme vypísali Urbanisticko-architektonickú súťaž, v ktorej by nám architekti povedali, ako najlepšie využiť komplex budov na Hrabovskej ceste. Ako by sme najefektívnejšie využili všetky tieto bloky, ktoré sú tu i priestor medzi nimi. Viem si predstaviť, že by tu bol takzvaný campus viacerých fakúlt s novou modernou univerzitnou knižnicou. Výsledok prác architektov by bol podkladom pre diskusiu. Určite získame veľa možností,“ hovorí prodekan pre financie a rozvoj doc. Peter Olekšák. Veľkou investíciou do rekonštrukcie Bloku F sa teda plány FF KU určite nekončia. Zrekonštruovaná budova by mala byť oplotená, aby bola zabezpečená jej ochrana proti krádežiam a znehodnoteniu majetku. Na jar sa pripravuje aj úprava átria medzi budovami, kde by mal vzniknúť park s lavičkami. V celej budove i átriu bude bezdrôtová sieť na prístup k internetu. Zostáva mi len dúfať, že priority, ktoré si vytýčila Filozofická fakulta, aj naplno zrealizuje. Držme jej pri tom spoločne prsty.

:michal lipiak: :fotodokumentácia:peter olekšák:

The Bloodhound Gang: Hefty Fine

O rock-pop-punk-rapovo recesistickej americkej skupine The Bloodhound Gang nebolo veľmi dlho počuť. Už som sa nazdával, že to vzdali a teraz niekde míňajú v krčmách peniaze za predané dosky. Avšak zrazu prichádzajú opäť na svetlo sveta s albumom „Hefty Fine“. Ak si nevieťte vybaviť, čo to bolo za kapelu, tak vám pripomeniem pieseň „Bad Touch“ a nezabudnuteľný klip, kde sú protagonisti kapely prezečení za opice. Takých pár rokov dozadu. Čím dlhšie skupina nevydá album, tým majú ľudia oveľa vyššie očakávania. A tak bol pre mnohých tento album miernym sklamaním. Na začiatku aj pre mňa, lebo som čakal niečo nápaditejšie. Ale postupom času sa mi zapáčil. Nie však natoľko, ako posledný počín „Hooray For Boobies“, ale určite to nie je zlý album. Predsa len vedia písať piesne a spevák má naozaj originálny hlas, bez ktorého by táto skupina nebola skupinou. Na albume okrem regulárnych songov nájdeme aj zopár krátkych skitov, z ktorých som rozumel iba jednému či dvom. Ale je to vtipné. A to je hlavné. A ešte nezabudnite na dosť uletený klip k piesni „Fox Trot Uniform Charlie Kilo“, ktorý sa teraz vyskytuje v televíznych prijímačoch.

:dávíd juck:

Miro Jaroš: Exoterika

Vždy, keď som v poslednej dobe počul meno tohto nadčasového umelca, vybavili sa mi dve slová. Boro Boro. A bolo viac než predpokladateľné, že sa posolstvo týchto slov preniesie aj do jeho debutového albumu. A bola to pravda. Tento album je zvláštny. A to nielen tým, že sa vymaňuje z klasického popu produkovaného ostatnými finalistami Superstar, ale aj tým, že je popretkávaný rôznymi krátkymi vsuvkami, ktoré sú prvoplánovo určené na pobavenie poslucháča. Či sa ich misia naplnila, záleží len individuálne od konkrétneho poslucháča. Čo sa týka hudby, tak je album pestrejší, než by sa mohol zdať po prvých troch piesňach. Nájdeme tu klasické etno-vypaľovávky á la Boro Boro (vrátane dvoch úspešných singlov „Šamanka“, a „Yalla Yalla“), pomalé sladáky, ale aj úplne nezvyčajné kompozície. Na konci prekvapí celkom pohodový duet s Robom Miklom „Honolulu Bahamy“. Na albume nechýbajú exotické jazyky, vrátane Mirom obľubovanej hebrejčiny, a takisto rôzne etnické hudobné nástroje od výmyslu sveta. Album si fanúšikov aj odporcov určite nájde. A preto je presne taký, aký ho Miro Jaroš chcel.

:dávíd juck:

MTV EUROPE MUSIC AWARDS 2005

Ako každý rok, aj dnes nám európska časť televízie, ktorá ovláda celý komerčný hudobný priemysel na obrazovke, priniesla veľkolepú šou plnú zázračných efektov, a hlavne, od začiatku až do konca naladovanú celebritami. Každopádne to určite stálo za zhladnutie. Istotne stál za pozornosť moderátor Ali G, netradične prestrojený za obyvateľa Kazachstanu. Takisto niektoré živé vystúpenia. Čo sa týka výsledkov, túto súťaž vyhrali umelci, ktorí sú momentálne v kurze a ktorých piesne sa na nás neustále valia z rádií a televízií. Celkom ma ale prekvapilo umiestnenie skupín System Of A Down a Gorillaz. Myslím, že ostatné však bolo viac než očakávateľné.

Výsledky:

- Najlepší album - Green Day - American Idiot
- Najlepší popový umelec The Black Eyed Peas
- Najlepší hip-hop - Snoop Dogg
- Najlepší rock - Green Day
- Najlepší alternatívny umelec - System Of A Down
- Najlepšie r'n'b - Alicia Keys
- Najlepšie video - Chemical Brothers - Believe
- Najlepšia speváčka - Shakira
- Najlepší spevák - Robbie Williams
- Najlepší nováčik - James Blunt
- Najlepšia pieseň - Coldplay - Speed of Sound
- Najlepšia skupina - Gorillaz
- Cena Free your mind - Bob Geldof

:dávíd juck:

Koľko stojí reklama v slovenských televíziách?

Televízna reklama so svojimi technickými možnosťami udáva trend v tvorbe celého sektora reklamy na celom svete. Reklamné posolstvá, ktoré sa dostávajú k potenciálnym konzumentom, sú čoraz kreatívnejšie a atraktívnejšie. Ako uvádza týždenník Trend, reklamné agentúry si uvedomujú, že televízny divák má svoj prijímač pod oveľa väčšou kontrolou než v minulosti. Diaľkový ovládač a nespočetné množstvo kanálov ho už nenúti pretrpieť niekedy až sedemminútový blok reklám. Aj peplemetre (písali sme o nich v prvom čísle ZUMAGu) ukazujú, že diváci počas reklamných breakov nekompromisne prepínajú na iný kanál. Šancu na zhladnutie tak majú najmä spoty na začiatku a konci prestávky. A aj táto šanca je čoraz nižšia. Zadávateľia reklamy preto často znižujú reklamné rozpočty určené televíziám. Aké sú ceny reklamných spotov na Slovensku? Ktoré slovenské televízie zarábajú na reklame najviac?

Najdrahším hráčom zostáva TV Markíza

Hlavný televízny hráč na malom slovenskom televíznom trhu je televízia Markíza. Jej prvotným zámerom bolo osloviť širšie publikum s programom rodinného vysielania. Vysielanie sa však v poslednej dobe neustále mení. Televízia stráca svojich „verných“ divákov. Aj napriek tomuto faktoru je vysielanie reklamy v Markíze pre zadávateľov reklamy to najdrahšie zo všetkých. Analýzu by sme mohli rozdeliť na tri časti. Prvou časťou je časť vysielania pod názvom Off Time Day (v TV Markíza vysielanie od 5.00 hod. ráno do 17.50 hod. popoludní). Ceny v TV Markíza platia pre 30 sekundový reklamný spot a sú uvedené bez DPH v slovenských korunách. Za sponzorský odkaz účtuje televízia 25 % prirážku k cene. Televízia zároveň rozlišuje, či reklama je vysielaná po, uprostred alebo pred reláciou. V tejto časti sa cena reklamy pohybuje od 20 do 100 tisíc korún. Druhou časťou je večerný Off Time Day (časť vysielania od 22.00 hod. večer do 4.00 hod. ráno). V tomto čase sa pohybuje cena reklamy rovnako ako v prvej časti. Najväčšie sumy televízia získava z reklamy v televíznom Prime-time (TV Markíza od 18.00 do 22.00 hod.). Sú to čiastky od 120 do 340 tisíc korún.

Zvyšní hráči - Joj bojuje, STV napreduje

Veľkým konkurentom TV Markízy vo vysielaní reklamy je televízia Joj. Ceny za reklamu platia jej zadávateľia rovnako za tridsaťsekundový reklamný spot. Naše údaje, ktoré si máte možnosť teraz prečítať, sú bez dane z pridanej hodnoty. Podľa údajov v septembri sa cena reklamy v televízii Joj pohybuje od 8 do 130 tisíc. Najnižšie sumy sú zvyčajne v raňajších hodinách a najväčšie v čase Prime-time. Televízia rozlišuje pri zadávaní reklamy aj to, či vysielá vlastnú alebo prevzatú tvorbu, filmy, seriály alebo telenovely.

Vysielanie reklamy v Slovenskej televízii je závislé od sezóny, v ktorej vysielala. Cena závisí v závislosti od dĺžky spotu, ktorý sa vynásobí určitým koeficientom, určeným priamo kanálom, na ktorom je reklama vysielaná. Podobne ako televízia Joj, aj STV rozlišuje, či ide o reklamu pred alebo po spravodajstve, publicistike, športe, zábavných a iných programoch. V prípade, že máte záujem ponúknuť svoju reklamu na Jednotke v STV, môže vás to vyjsť na sumu od 9 do 180 tisíc korún. Naopak, Dvojka STV je lacnejším programom. Inzerenti tu však môžu počítať so sumami od 15 do viac ako 30 tisíc korún.

Všetky televízie majú právo upraviť si výšku poplatkov za reklamu v prípade presunu a zmien vo vysielaní. Výška ceny za reklamu sa mení. Tento malý pohľad však odráža skutočnú realitu, v akej sa nachádzajú traja hlavní hráči na slovenskom televíznom trhu.

:michal lipiak:

Koniec

Prišiel, aby z ničoho vybudoval úspešnú televíziu. Darilo sa mu v tom celkom dobre. Priam fantasticky. Televízia rástla a získavala neobmedzenú moc na mediálnom trhu. Konkurencia prakticky neexistovala. Divák bol spokojný.

Samozrejme, nebolo to len tak. Bez kapitálu americkej CME by to nebolo možné. Problém však nastal, keď sa On rozhodol využívať vplyv televízie aj v politických kruhoch. Pretlačil SOP do parlamentu a jej lídra do prezidentského kresla.

Tomu sa už povie vplyv. Vtedy niekedy, roku pána 1998 musel On s pomocou peňazí veľkopodnikateľov Milana Filľa a Jána Kováčika zachraňovať svoje „dieťa“ z rúk iných, tiež podnikateľov. Podarilo sa za cenu strát percent, ktoré ovládali televíziu. Bolo sa treba deliť. Vplyv ale zostal. Sila a príjmy televízie rástli. Dospelo to dokonca do štádia, keď v istom momente vedenie údajne rozmýšľalo o kúpe vrtníka pre spravodajstvo. Pre bulvár nesmierne vhodné. Pre serióznosť a lá Markíza zbytočné. Utajovaným tajomstvom nie je, že donedávna bola televízia inštitúciou s najvyššími priemernými zárobkami v súkromnom sektore na Slovensku.

A možno stále je.

On si založil stranu a pod prezývku slovenský Berlusconi sa pustil do veľkej politiky. Prišiel na to, že s televíziou za chrbtom to nebude až také ťažké. Aj keď okrajové noviny a rádio nedokázali produkovať až takú podporu, ANO sa úspešne pretlačila až do vlády. Kombinácia mediálneho vplyvu a mocenských chutí ok sa zdala neporaziteľná. Rada pre rozhlasové vysielanie a retransmisiu síce hrozila, licenčná rada pokutovala, ale bolo to akoby len pes štekal na zlodeja s kusiskom mäsa v rukách. On to však trochu prehnal. Politicky mu to nevyšlo, chyby boli priehľadné, „smrť“ bola rýchla. CME neotálala a po predchádzajúcich pokusoch odstrániť Ruska úspešne zatlačila opäť. Hrozba neobnovenia licencie na budúci rok, čo by pre Neho znamenalo stratu vplyvu bez nároku na náhradu alebo dobrovoľný predaj. Vybral si peniaze a tým ústup z pozícií.

Jeho vplyv pretrváva v podobe vlastníctva firiem vyrábajúcich a spolupracujúcich s Markízou.

Pravdepodobnosť zmeny tohto stavu je priamo úmerná so zmenou vlastníka kontrolného balíka akcií. On, skončil aj v Markíze. Povestných preťahovaných pätnásť minút slávy Pavla Ruska zapadá prachom.

:peter kravčák:

Sekta na LOVE

Prečo hľadáť toľko ľudí predovšetkým mladistvých útočisko u tzv. samozvaných spasiteľov?

Množstvu ľudí sa zdá dnešný svet neprehľadný a zložitý. Akoby mal každý inú vieru, iné názory, inú stupnicu hodnôt. Vyznať sa v tomto labyrinte im pripadá veľmi ťažké. Jednoduchá odpoveď na všetky otázky, ktorú ponúkajú rôzne sekty, je pre nich hotovým vykúpením. „Nelám si hlavu, na všetky otázky pozná odpoveď náš „vodca“, ty musíš len veriť.“ Týmto výrokom sa zrazu stáva svet jednoduchším.

Rovnako ako pri drogovej závislosti, začína všetko i tu, fantastickým ošialom, očarujúcim zážitkom zvláštneho druhu. Všetky problémy sa odrazu zdajú vyriešené, osobné vzťahy sú zase v poriadku. Podobne ako pri prvej dávke heroínu, si konzument aj po prvej návšteve v skupine pripadá ako v siedmom nebi. Obeť je fascinovaná, zmätená, nadšená. Na vyvolanie pocitu „úžasného“ šťastia, ktorým sa začína kariéra v sekte sa s veľkou obľubou používa „love bombing“ (bombardovanie láskou). Obeť je zahrňovaná veľkým množstvom lásky a porozumenia budúcnosť je vykresľovaná v najružovejších farbách. Komu by sa také niečo nepáčilo? Avšak, pozor! Náklonnosť, láska, neskoršia kritika a tresty majú jeden cieľ: pripútať obeť ešte pevnejšie ku skupine a ešte pozornejšie ju kontrolovať.

Vodcovia siekt lákajú ľudí víziami o „čistote“ a „vyvolenosti“, strašia koncom sveta a posledným súdom. Vedúci skupín sú majstri v manipulovaní s ľuďmi.

V 20. storočí existuje viacero príkladov manipulácie, ktorá mala desivý scenár. V roku 1978 ohromil Jim Jones, hlava sekty Svätýňa ľudu celý svet. Po zavraždení člena kongresu USA a jeho doprovodu, zvolal kazateľ všetkých 900 stúpcencov do guyanskej džungle na „bielu noc“ dlho plánovanú spoločnú sebevraždu. Muži, ženy a deti vypili smrteľný koktail, aby pre svojho duchovného vodcu obetovali i vlastný život. Šokovaná polícia našla pred pralesným chrámom len rozkladajúce sa mŕtvolky. Ďalší príklad pochybnej ideológie pochádza taktiež z USA. V roku 1993 našlo smrť v plameňoch 59 mužov a žien a 18 detí všetko obyvatelia ranča Apokalypsa. Príkaz na hromadnú sebevraždu dal vodca sekty Vernon Howel alias David Yahve Koresh. V histórii 20. storočia je takýchto príkladov viac. Vysúva sa teda otázka - čo je to za učenie, podľa ktorého človek stráca svoju identitu, súdnosť? Veď život je najväčší dar, aký máme.

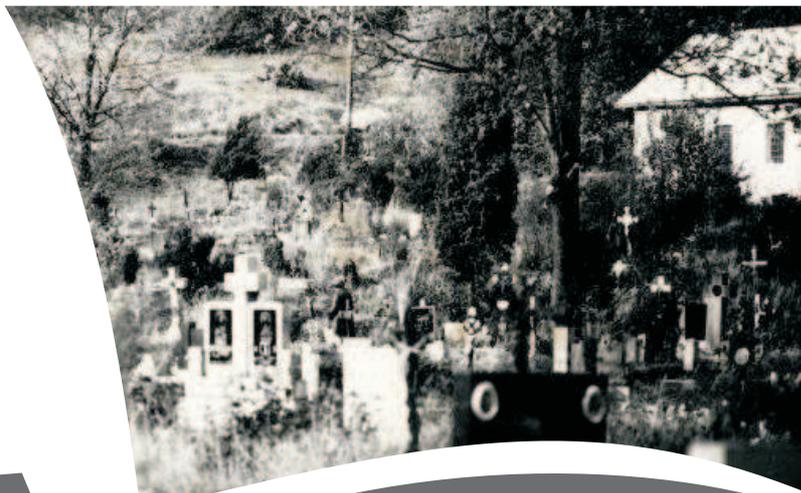
Opatrnosti nikdy nie je dost. V súčasnej dobe majú odborníci problém udržať si prehľad o jednotlivých skupinách ponúkajúcich cestu k spaseniu. Všetkým známim „verbovačom“, postávajúci v pešej zóne s brožúrkou v ruke pôsobia zastaralo a smiešne. Nevyplatilo sa ani verbovanie po katolíckych dedinách, kde často verbovačov naháňali ľudia s vidlami. Dnes sa nábor do siekt robí rafinovanejším spôsobom, napr. pri rôznych neutrálnych akciách, v mládežníckych kluboch a pri osobnom styku. Autoritárske skupiny získavajú nových členov aj v rôznych osvetových zariadeniach, ktoré ponúkajú kurzy rečníctva, rozvíjania osobnosti, partnerské semináre. Populárne sú aj ezoterické terapeutické centrá, výuky jogy. Svoju ideológiu záujemcovi nevŕtajú do hlavy drevenou palicou, ale podávajú mu ju pomaly v malých dávkach. Tu pomôže len jedno, rýchlo zistiť, či ide o skupinu s autoritárskymi znakmi, a ak áno, okamžite s ňou prerušiť styk. Prísť včas na kĺb takejto pochybnej skupine si vyžaduje informovanosť, pevnú vôľu a vieru v seba. Komu tieto tri atribúty chýbajú, môže sa raz ocitnúť v pasci, z ktorej niet úniku.

:zuzana puschenreiterová:zu2:

(社) 杉並区薬剤師会

Odradí to fajčiarov?

...novela zákona o ochrane nefajčiarov...

Na základe novely zákona o ochrane nefajčiarov sa od novembra tohto roku rušia fajčiarne na vysokých školách a v študentských domovoch, ako aj v zdravotníckych a kultúrnych zariadeniach. Zakazuje sa tiež predaj tabakových výrobkov v stánkoch, bufetoch a na iných predajných miestach nachádzajúcich sa v areáloch zdravotníckych zariadení a zariadení sociálnych služieb. Pokuty za porušenie tohto zákona môžu dosiahnuť až 15-tisíc korún a ukladať ich budú môcť štátna, mestská aj železničná polícia. Pokuta v tejto výške hrozí každému, kto umožní užívať tabakové výrobky osobe mladšej ako 18 rokov. Za porušenie zákazu fajčenia môže zaplatiť pokutu až do 10-tisíc Sk. Minister zdravotníctva Rudolf Zajac žiadal zakázať predaj cigariet aj v zariadeniach spoločného stravovania, a tým sťažiť dostupnosť tabakových výrobkov. Parlament jeho návrh nepodporil. Poslanci však prijali novelu zákona o spotrebnej dani z tabaku a to znamená zvýšenie cien cigariet. Cena 20-kusového balenia lacnejších druhov cigariet by sa mala od nového roku zvýšiť asi o sedem korún. Pri drahších to bude o dve až tri koruny viac. V priemere majú cigarety zdražieť od januára o 14 až 16 percent. Drahšie cigarety môžu zvýšiť pašovanie. Pašované cigarety predávané na Slovensku väčšinou pochádzajú z Ukrajiny. Pre nízku sadzbu spotrebnej dane predajná cena bežných značiek cigariet na Ukrajine nepresahuje 15 korún. Podľa odhadov spotrebuje slovenský trh 20 až 30 percent pašovaných cigariet, ostatné putujú do Českej republiky a krajín západnej Európy. Je otázne, či obmedzenie predajných miest tabaku a zvýšenie cien cigariet zníži počet fajčiarov. Možno ich presvedčí teória amerických vedcov, ktorí prišli na to, že vôbec nie je pravdivá téza na tom, ako cigarety pomáhajú fajčiarom v koncentrácii. Práve naopak, dlhodobé fajčenie spôsobuje znižovanie inteligentného kvocientu.

:denisa sabová:zu1:

Pália aj páchatelia?

Je zaujímavé, ako sa „dušičky“ idealizujú. Vzdávame úctu našim mŕtvym! Rodiny sa stretávajú! Nie som si istý. Nevieam. Predčasná návšteva na bratislavskom Slávičom údolí ma priviedla k úvahe trhajúcej zažitú kliše. Prišli sme na najväčší bratislavský cintorín neskoro večer, už bola úplná tma. Pomedzi zatiaľ skromný blikot kahančekov sa presúvali tieň ľudí. Starých, mladých, aj malých detí. Nebolo ich veľmi veľa ved' bolo ešte štyri dni pred termínom. Ticho narúšal len šuchot nôh v opadanom lístí a šeptané rozhovory.

Pri dome smútku stojí pamätník neznámym vojakom. Trojročný syn sa ma opýtal, čo je to za sochu. Neodpovedal som mu okamžite veľa krát vypočutým vysvetlením mojich rodičov. Na chvíľu som sa zamyslel a pozrel sa na výjav zo železa a betónu cez slabý svit stoviek malých kahančekov.

Áno, v roku 1946 to bola matka plačúca nad mladými mŕtvymi synmi zabitými výstrelmi. Dnes je svet iný. Dnes je to matka prebodnutá výkrikmi nikdy neotvorených úst! Dnes je to symbol tragédie matiek zabíjajúcich bez zbrani, vo svojich vlastných ľonách.

Kde sú tie matky? Pália aj ony sviečky? Otázky sa valili veľmi rýchlo. Dokážu to? Myslia na to? Idú na cintorín s myšlienkou, že na ňom chýba hrob ich dieťaťa? Alebo sa o tom ticho rozprávajú pri plamienkoch na hrobch svojich vlastných matiek? A čo otcovia týchto detí? Spomenú si ešte vôbec?

Ostalo mi veľmi ťažko. Keď sa Martinko nástojčivo pýtal už tretíkrát, odpovedala mu mama. „Je to pamätník tým, ktorí nemajú hrob.“ Zvláštne. Sedí to aj na vojakov bojujúcich za slobodu, aj na deti, ktoré tú slobodu nikdy nemohli žiť.

Prečo sa vlastne tieto sviatky tak idealizujú? Aby niektorí mohli ľahšie zabúdať na svoje skutky? Prečo o tomto rozmere „dušičiek“ nikto nehovorí? Naozaj sa stretávajú rodiny? Naozaj sa vzdáva úcta mŕtvym? Určite nie všetkým a určite nie vo všetkých rodinách.

Odchádzame veľmi ticho. Tma je ešte hustejšia. Srdce mi plače nad tým, v akej spoločnosti to žijeme.

Nepotrebujú tie plnomocné odpustky najviac desaťtisíce žijúcich matiek nenarodených detí?
:michal dyttert:zud:

1000 slov pre Michala Lipiaka

Pred pár dňami (alebo sú to už týždne?) ma svojou návštevou pocítil významný člen redakčnej rady pravidelníka (keďže vraj už nechce byť len občasníkom), ktorý práve držíte v rukách (alebo leží pred Vami). „Mohli by ste napísať nejaký článok do tlačeneho Zmagu!“, povedal. Moja hádam jediná publikovateľná, relatívne znesiteľná reakcia bola: „Prečo ja?“ Nádejný a neuveriteľne zanepřázdný žurnalista/čakateľ odvetil: „Lebo sme sa na tom v redakcii zhodli! Rozsah tisíc slov. O čomkoľvek!“ Písať o čomkoľvek je však, aspoň pre mňa, nedouka vo filozofii, politike, lingvistike aj klinickej otorinolaryngológii, rovnako ťažké, ak nie aj ešte ťažšie, ako písať o ničom. Keď človek píše o ničom, má aspoň od koho odpisovať (čím naozaj nemyslím nijaké zásadné a prelomové dielo niekoho konkrétneho). Takže - nech mi ctená čitateľka i vážený čitateľ ráčia odpustiť: budú to len také čriepky (pánu dekanovi by sa možno páčilo aj slovo „paberky“). Alebo – čo mi práve napadlo.

16 rokov samoty

Keď sa u nás po vyše štyridsiatich rokoch skončil pokus o vybudovanie spoločnosti založenej na tupom a bezduchom materializme, zdalo sa, že nič nebráni vybudovaniu slušnej spoločnosti normálnych ľudí. Alebo normálnej spoločnosti slušných ľudí. Heslom tých dní bolo „Pravda a láska musí zvíťaziť nad ľžou a nenávisťou“. Boli to časy nadšenia a naivity. Revolučného nadšenia a naivity revolucionárov. Nášho nadšenia z toho, že sme zvíťazili nad „nimi“ a našej naivity v tom, že sme tomu naozaj uverili. Niektorí hádam, našťastie – nielen pre nás samých, len na krátky čas. Zvíťazili sme nad svojou nenávisťou k „nim“ a odpustili sme svojim vinníkom, aby sme neboli uvedení do pokušenia. Čo nás však nezbavilo zlého. Začali nás presviedčať o relatívnosti pravdy a milosrdnosti ľži. Z predtým svojej strane verne a tupo slúžiacich komunistov sa stali najväčší demokrati, starostlivo brániaci záujmy všetkých možných aj nemožných minorít a úchyliiek. Z tých, ktorí predtým nepripustili okrem svojho, jediného

správneho, nijaký iný názor, sa stali najväčší obhajcovia tolerancie. A tak sa, pre istotu, zmenil aj význam slov. Už nie je bezcharakternosť, ale flexibilita. Už nie je neúprimnosť, ale otvorenosť pre názory iných. Egoizmus sa verejne kompenzuje pompéznyimi dobročinnými akciami. Stali sme sa svedkami toho, ako sa z kajúcnikov, čo sa bili do hrude s výkrikmi „mea culpa“ a sľubovali, že už nikdy vo svojom presvedčení nepochybia, stali tie najhoršie hyeny. Je to čas dravcov. Chceli sme mať občiansku spoločnosť založenú na tolerancii. Tolerancia je ale niekedy až absurdná, ak sa mlčiaca väčšina prispôbuje „právam“ menšiny. Stratili sme pamäť a preto dejiny opäť nie sú naše. Zaslúžime si ich teda opakovať? Tým, že mlčíme, sa už opakujú. Tým, že nemáme ochotu a vôľu zmeniť stav, ktorý „im“ vyhovuje. A tak sme sami. Nevediaci, čo si počať so slobodou. Svojím mlčaním odsúdení na samotu vo svojej slobode.

Vlkolínec

Jeden z najkrajších kútov na svete. Kút voňajúci tichom starých čias. Čias, keď platilo a hodnotou bolo slovo, nie úradne overená listina, opatrená kolkom, ktorý musí vyznačiť jej hodnotu. Čupí na južnej strane vrchu Sidorovo. Tu ho však prezývajú Žiarom. Pretože ľudom, veciam aj miestam, ktoré máme radi, dávame svoje, vlastné mená. To ono chráni pred surovým zimným severákom. Má len dve ulice. Tá bez pomenovania, väčšia a dlhšia, prechádza cez celú dedinu a má dva konce – horný a dolný. Tá druhá, na ktorej je len pár domov, sa volá prasto „Ulica“. Celá dedina bola drevená – hanba pre budovateľov komunizmu a dobrý dôvod na jej likvidáciu. Až do konca vojny boli murované stavby len dve – kostolík a škola. V päťdesiatych rokoch, bojujúc tak proti triednemu nepriateľovi a kulakom, boli postavené dva murované domy. Ten povyššie určite nelegálne. Ten druhý – ktovie? A už tridsaťročné snahy pamiatkárov o nápravu končia kdesi v neurčite. Sami Vlkolínčania hovoria, že ich zničila vojna, keď skoro pol obce zhorelo. To ľudí donútilo utiecť, aby si zachránili život. A málokto, kto sa aj vrátil, tu zostal natrvalo. V meste je život v čomsi jednoduchší. Tu bol a aj zostal ťažkým. Čo vojna nedokončila, dokončili komunisti. Alebo v nich akumulované nepríliš pozitívne, o to viac uplatňované črty – sebeckto, pýcha, arogancia a intolercia. Jednoduchým spôsobom –

P.O.BOX2
alebo

Ak niekto tára, povedzme mu to

menovou reformou, stavebnou záverou a združstevňovaním. Ľudí pripravili o majetok a o vzťahy. O vzťah k vlastnému gruntu a o vzťahy v komunite, ktorú tak vedome a nenávratne zničili.

Do malého kostolíka, ktorý tu volajú skôr kaplnkou, sa vmestí celá dedina. Dnes aj niekoľkokrát. Nebohý páter Palko hovorieval, že poprosil spolubratov, aby sem chodili aspoň v nedeľu, aby ľuďom nestvrdli srdcia.

Keď sa vyberiete z Vlkolínce do Ružomberka cestou popod Krkavú skalú, dobre sa dívajte okolo seba. Ak je dobré počasie, uvidíte všetky horstvá, ktoré chránia Liptov. Zo všetkých strán – Chočské vrchy s Veľkým a Predným Chočom, Západné aj Vysoké Tatry s Kriváňom, Nízke Tatry so Salatínom a Prašivou, aj Veľkú Fatru, na úpäti ktorej stojíte. Jeden slovenský spisovateľ napísal, že Liptáci sú pokornejší, ako ostatní, pretože ak chcú vidieť oblohu, musia zdvihnúť pohľad vyššie, ponad hory, v náručí ktorých žijú.

A viac si uvedomujú svoju malosť. Na Vlkolínce (lebo tu tak hovoríme) chodí veľa turistov. Stal sa turistickou atrakciou. Návštevníci sú zo zakonzervovanej minulosti nadšení. Možno však počas päťminútovej prechádzky, spestrenej neustálym cvakaním fotoaparátov, pochopiť dušu tohto kúska sveta? Nemáme vraj milovať ľudí preto, z akých miest pochádzajú, ale miesta preto, akí ľudia z nich pochádzajú. Vlkolínsky chotár končí pri svätom Jánovi – pri kaplnke pod Krkavou skalou. Ešte kúsok a uvidíte Ružomberok ako na dlani. Horami chránený zo všetkých strán. Nechránený však pred všetkým ľudským. Tak, ako všetko.

Posledných sto slov

Je možno ľahké písať, ak viete o čom. Ak máte o čom. Písať len preto, aby bolo napísané, aby bola splnená povinnosť napísania? Písať je ťažké. A aj ak viete, aj ak máte o čom. Lepšie je písať o tom, čo človek pozná. Alebo si myslí, že pozná. Pretože za poznanie sa platí. Vlastným bytím. Písať je niekedy ľahšie ako hovoriť. A o čom nemožno hovoriť (ako píše pán Wittgenstein v siedmej vete svojho Traktátu), o tom sa musí mlčať. Nemlčme. Svet možno napred nepotískajú len realistickí pragmatici, ale aj zasnívajúci idealisti. Písať len žité. Lebo len to má nejakú cenu. Pretože tam, kde nie je breh, nebyva hĺbka (vďaka, Majstre!).

:juraj považan:zud:

Choroba je zlá vec. Neraz príde nečakane. Ak však navštívi správcu počítačovej siete, problém má celá inštitúcia. Zástupcovia môžu len sčasti nahradiť zodpovedného. To sme skúsili v tieto dni, keď sa viacerí sťažovali, že nefunguje sieť.

K tomu sa pridá zlosť ďalších, že dlho čakali na počítač vo vestibule, že je málo tlačiarň a aj tie sú za peniaze, že je na fakulte málo počítačov, ktoré by boli k dispozícii, že tie vo vestibule nie sú prístupné cez víkend.

Môžem pohovoriť aj ja o svojej skúsenosti. Vlni sme otvorili MML KŽ. Aj s pravidlom, že časopisy sa nebudú vynášať, že v laboratóriu sa nebude jesť a piť. Týždeň čo týždeň mizli časopisy, noviny zvykli byť nahádzané nie na svojom mieste a prázdne fľaše od minerálky a porozhadzované obaly z jedla zbieral so zeme sám „kompetentný, zodpovedný“. Mám pokračovať? Môžem hovoriť o nočnom surfovaní vo vestibule, o hlučných párty v tomto priestore, kde ktosi násilne (nie raz) otváral sklenenú zábranu pri počítači.

Koľkokrát už bola rozbitá!

Aj napriek takýmto skúsenostiam sme pripravení venovať viac ako len pracovný čas vytváraniu podmienok pre štúdium na fakulte. Aj napriek tomu, že na slovenské podmienky majú už teraz študenti Filozofickej fakulty KU nadštandardné podmienky prístupu k počítačom a internetu.

Na budúci týždeň pribudne desať nových počítačov vo vestibule. Rovnako v tomto čase bude spustená bezdrôtová sieť na prizemí, na prvých dvoch poschodiach a v Aule Jána Pavla II. pre všetkých, ktorí nie sú odkázaní na fakultné počítače, ale môžu používať vlastný. Po reinstalácii servera bude opäť k dispozícii počítačová miestnosť F 303. Mimochodom, hľadá sa študent, ktorý za štipendium bude „strážcom“ počítačovej učebne.

V januári 2006 získa fakulta nové priestory. Získa ich aj katedra žurnalistiky. Namiesto jedného laboratória, budú k dispozícii dve. V tom istom mesiaci by sme mali začať realizáciu minimálne jedného projektu podporovaného Európskym sociálnym fondom, vďaka ktorému študentom bude k dispozícii ďalších 55 alebo až 110 nových počítačov, ktoré budú inštalované v Posluchárni Antona Neuwirtha. Samotné zariadenie učebni a kabinetov v bloku "F" bude stáť deväť miliónov korún získaných od zahraničných darcov. Naozaj sa zodpovední a kompetentní nestarajú? Výčitky tohto typu môže vysloviť iba ten, kto nepoznal situáciu minulých rokov, alebo nechce vidieť pokrok.

Opäť vyzývam študentov žurnalistiky, aj celej fakulty, k spolupráci a konštruktívnej kritike. Ak chýba kniha, napíšte mi. Ak nejde sieť, nepovedzte mi to po týždni. Ak spolužiak ničí náš majetok, nedovoľme mu to. Ak niekto tára, povedzme mu to..

:peter olekšák:

//písané pre zumag.ku.sk

A čo tak sex až v manželstve?

Duch(n)oviny

Prejde v Čechách výskum na embryách?

Poslanci českej snemovne prepustili návrh zákona na ľudských embryonálnych kmeňových bunkách už do druhého čítania. Návrh na zamietnutie, petíciu Hnutia za život a kritické stanovisko odborníkov predložili poslanci KDÚ-ČSL.

Res Claritatis

KBS ponúkla STV účinnejšiu spoluprácu

V rámci zmien v programovej štruktúre náboženského vysielania v Slovenskej televízii je Konferencia biskupov Slovenska (KBS) ochotná podieľať sa na výrobe niektorých programov. Nový riaditeľ Rádia Lumen Juraj Spuchlák pri tejto príležitosti navrhol, aby boli v budúcnosti uprednostňované projekty, ktoré predložia v spolupráci viaceré kresťanské médiá. Zároveň vyzval na účinnejšiu motiváciu bohoslovcov a kňazov pre mediálne a kultúrne problémy.

TK KBS

Ekumenická rada proti reality šou

Ekumenická rada cirkví v SR (ERC) vydala 28. októbra vyhlásenie, v ktorom víta rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu o postihnutí vysielateľov reality šou. Podľa predstaviteľov ERC je to dobrý znak obranyschopnosti spoločnosti pred útokmi na základné princípy mravnosti.

TS ECAV, js

Denník SME, 22. októbra 2005, vo svojej sobotňajšej prílohe priniesol zaujímavú tému - Deti chcú vedieť o sexe. Hovorilo sa v nej o potrebe zaviesť sexuálnu výchovu v školách ako samostatný povinný predmet. Deti by sa tu mali dozvedieť naozaj o všetkom. Na čistotu a kresťanstvo sa akosi pozabudlo. A nielen na to.

Sexuálna výchova nemá úroveň.

Po prečítaní sobotňajšej dvojstrany si určite ne jeden človek uvedomil, ako sa nebezpečne posúvajú latky morálnosti. Máme možnosť vidieť a počuť o sexe, kam sa len pohneme.

Najnovšie to možno bude možné aj v školách.

Sexuálna výchova sa dnes vyučuje len v rámci biológie, náboženstva alebo etiky. Informácie sú často strohé, neodvážne a neodborné. Deti sa trpia so svojou sexualitou, trpia komplexmi, o sexe sa dozvedajú z nesprávnych zdrojov (médiá, kamaráti).

Ministerstvom školstva SR boli schválené okruhy, ktoré „berú do úvahy vekovú kategóriu žiakov a stupeň ich telesnej, duševnej a sociálnej vyspelosti.“ Ako sa však javí, je to nedostatočné.

Je masturbácia v poriadku?

Autorka spomínanej témy situáciu využila a vhupla do opačného extrému. Tvrdí, že výsledkom momentálneho stavu je „existencia regiónov, kde namiesto pravdivých informácií žiak počúva, že homosexualita je dedičný hriech, predmanželský sex je neprípustný a každá interrupcia sa rovná vražde.“ Spomína učebnicu, kde je rozkreslený návod na nasadenie si prezervatívu, vtipné diskusie chlapcov o masturbácii, či rada ako si má dievča zrkadielkom prezerať genitálie. Masturbáciu považuje za prostriedok lepšieho spoznávania sa a „nezáleží na tom, ako často to robíš“.

Len spomením, že Katolícka cirkev ju považuje za hriech, pretože narušuje pravý zmysel vzájomného darovania sa v manželstve (KKC2352). Okrem toho je to „zlozvyk, ktorý človeka uzatvára do seba a žije sexualitu bez citovej a duchovnej zložky. Stáva sa závislým,“ tvrdí Pavol Hudák, kňaz, ktorý sa roky venuje problémom mladých.

Ako pokrokový krok redaktorka vníma správanie zvolenskej učiteľky na základnej škole, ktorá poslala deviatakov do lekárne nakúpiť prezervatívy, aby vedeli, či sú dostupné a ako sa používajú. Vyjadrenia v téme sú smerované jasne do vnímania samozrejmosti, že mladí skoro začínajú sexuálne žiť a že je to v poriadku. Ale...

Kto to zvládne, ten je frajer.

Existuje tu ale druhá strana mince, ktorá hovorí o bohatstve ostať čistý, a že sa to opláti.

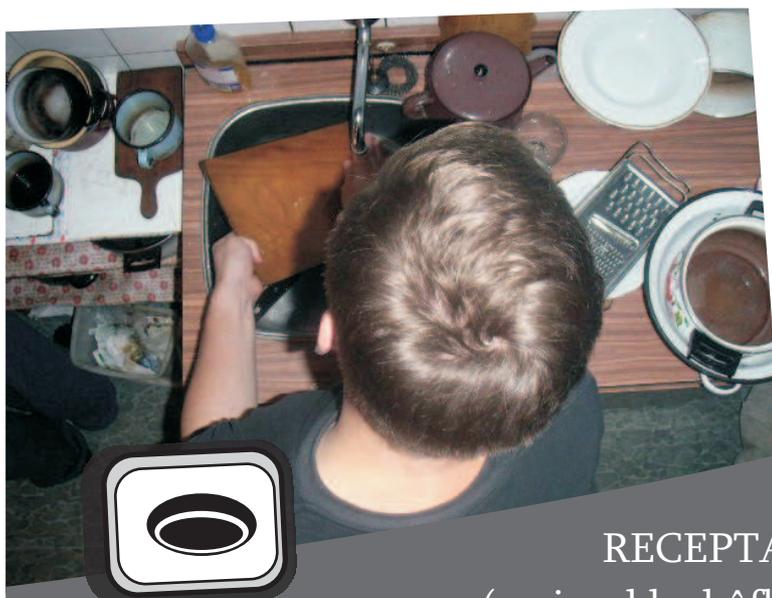
Človek sa skladá z tela, ducha a duše. Navzájom sa nedajú oddeliť. Preto aj človek, ak chce zažívať pravý zmysel sexu, dá sa to len v spojení všetkých troch častí osobnosti. Sexualita predpokladá lásku a láska je darovanie sa. Ak sa chce niekto milovať a chce, aby to malo ten správny šmrnc, musím milovať toho človeka, chcieť ho urobiť šťastným a v duchu byť pre neho rozhodnutý. A... mať požehnanie od Boha. Takže v manželstve. Ako hovorí Giuseppe Buccellato v knihe Blahoslavení čistí: „Čistota mladého človeka je investíciou sexualitu v záujme prehlbenia lásky.“

Páčilo sa mi vyjadrenie Braňa Škripeka v relácii Pre a Proti, keď ho prítomná pornoherečka napadla, že ako teraz môže povedať, že sex s manželkou je úžasný, keď nevykúšal nič iné. On odpovedal, že pred konverziou mal viacero sexuálnych partneriek, a to sa nedá ani porovnať s tým, čo prežíva v tejto oblasti so svojou ženou.

Láska nepripúšťa podmienky. Nepotrebuje skúšať, ale prijíma toho druhého takého, aký je. A povedzme si otvorene, čo by to bol Boh za suchár, keby chcel, aby sex v manželstve bola nuda a žiaden pôžitok? Verím, že keď my budeme svoju sexualitu brať takto, naše deti so svojou identitou ani sexualitou nebudú mať problémy a budú schopné nadväzovať zdravé vzťahy končiace šťastným manželstvom, ktoré bude plné dobrodružstva. Oplatí sa, nie?

:monika kureková:

PS. Ak ste čakali na vyhodnotenie môjho príspevku z uplynulé čísla, určite nemusíte zostať sklamaní. Priniesiem vám ho už v budúcom čísle. Trpezlivosť ruže prináša ...

RECEPTÁR (moja oddychôfka)

Vajcia?

Je vedecky dokázané, že 12 percent Slovákov si nie je schopných pripraviť praženicu. Je to zamysleniahodný alebo zanedbateľný fakt? To nech každý posúdi sám. Ja osobne som toho názoru, že praženica patrí medzi základné vaječné produkty našej raňajkovej kultúry. Nechcem nikoho urážať ani podceňovať, ale praženicu by sme si mali vedieť pripraviť za každého počasia. Najväčšou dilemou pri príprave čarovného vaječného pokrmu, je počet vajec pri jeho výrobe. Aký vplyv má ten ktorý počet vajec v pražení na myslenie študenta a jeho šedú kôru? O tom už viac naša štúdia. Tak napríklad pri rozbití jedného vajíčka na rozpálenú panvicu, si nijak nepomôžeme ani po vedomostnej stránke, ani po tráviacej. Zbytočne podráždime svoj žalúdok, čo má akiste nemalý vplyv na pomalé dopaľovanie našich študentských mozgov. Jedno vajce neodporúča ani Slovenská komora zubných lekárov a tak k nemu pre istotu rozbitie ďalšie.

Dve slepačie vajíčka vodu tiež nenamútia, avšak je to stále lepšie ako Céčko zo Základov teórie masovej komunikácie. Ak je vám málo a cítite sa na viac pridajte ingrediencie ako napríklad vopred upraženú slaninku, cibuľu, huby.

Tri vajcia sú už pre šikovné a zodpovedné študentky veľkým sústom, s ktorým si však aj napriek opatrným rečiam (príklad ženskej opatrnnej reči: „JóJ toto je moc, to nezjem, doješ.“) s prehlľadom poradia. Tri vajíčka sú pre mužské pokolenie málo, rozbiť teda ďalšie.

So štyrmi sa páni nebavia, iba ak by k praženici zjedli väčší počet rožkov ako samotných vajec. Po tejto dávke stúpa cholesterol, no i chuť do štúdia. Každý sa tak môže slobodne rozhodnúť pre svoju milú prioritu.

Päť a viac vajíčok je už priveľa. Dávajte si preto pozor, pretože predávkovanie sa vajíčkami v podobe praženice je niekedy otravné. Čím viac vajec, tým viac miešania.

Niečo iné

V minulých číslach bolo pravidlom, že sme sa vždy chopili varenia typicky slovenských jedál, akými boli, napríklad, placky, zemiaková kaša, či minulotýždňová ryža. Rozhodol som sa preto prísť s prevratnou novinkou receptu, ktorý tu ešte nebol. Možno ostanete prekvapení a vaše chuťové poháriky zmeravejú skôr ako vyhláskujete názov dnešného receptu, no treba prijať všetko, čo nám príroda ponúka.

Dnes varíme „Krevetu na divoko“. Áno, čítate dobre konečne varíme aj zo zahraničnej kuchyne. Na to, aby sme sa mohli pustiť do prípravy tohto neobyčajne chutného jedla, musíme mať dostatočné skúsenosti s varením na sporáku značky Mora 200. Obtiažnosť prípravy sa odhaduje na tri kuchárske čapice (5 čapíc = najvyššia obtiažnosť). Nikoho nestraším, pri troche šťastia by to mal každý zvládnuť.

Ingrediencie:

sporák Mora 200
kreveta
šalát
olivový olej
ocot

Postup:

Najpodstatnejším bodom celého procesu je získať krevetú. Nie je to jednoduché a tak treba v každej situácii zostať pokojný.

Najschodnejšou cestou pri pátraní po tejto chutnej morskej príšere, je zísť do niektorých mraziarní, kde vás s úsmevom na tvári privíta a obsluží miestny skladník. Potom už krevetú prevezieme domov, kde zapneme sporák značky Mora 200 na najvyšší stupeň a naplníme vaňu studenou vodou. Krevetú vložíme do vane našej kúpeľne, nech sa trochu oboznámi s prostredím. Ak sa nám zdá, že kreveta je so svojím novým pôsobiskom dostatočne stotožnená, vytiahneme ju. Nie je to také ľahké a tak vo vani vytiahneme zátku. Našu krevetú však nečakane vťahuje silný vír do odtoku vane. Zachovajte pokoj!

Za práčkou máte určite zvon a tak ho na vytiahnutie vystresovanej krevety neváhajte použiť. Po jej zachránení ju zabite. Najlepšie hodinárskym kladivkom nech sa netrápi.

Na zvolenú platničku sporáka značky Mora 200 položíme hrniec naplnený vodou. Kto fajčí, nech si odbehne. Kto nefajčí, odporúčam sledovať vodu v hrnci a tešiť sa z každej bublinky vytvorenej na hladine vriacej vody.

Pomaly vkladáme rozmrazenú krevetú do hrnca. Varíme tak, aby sme uhynutého živočicha nerozvarili (10 - 15 min).

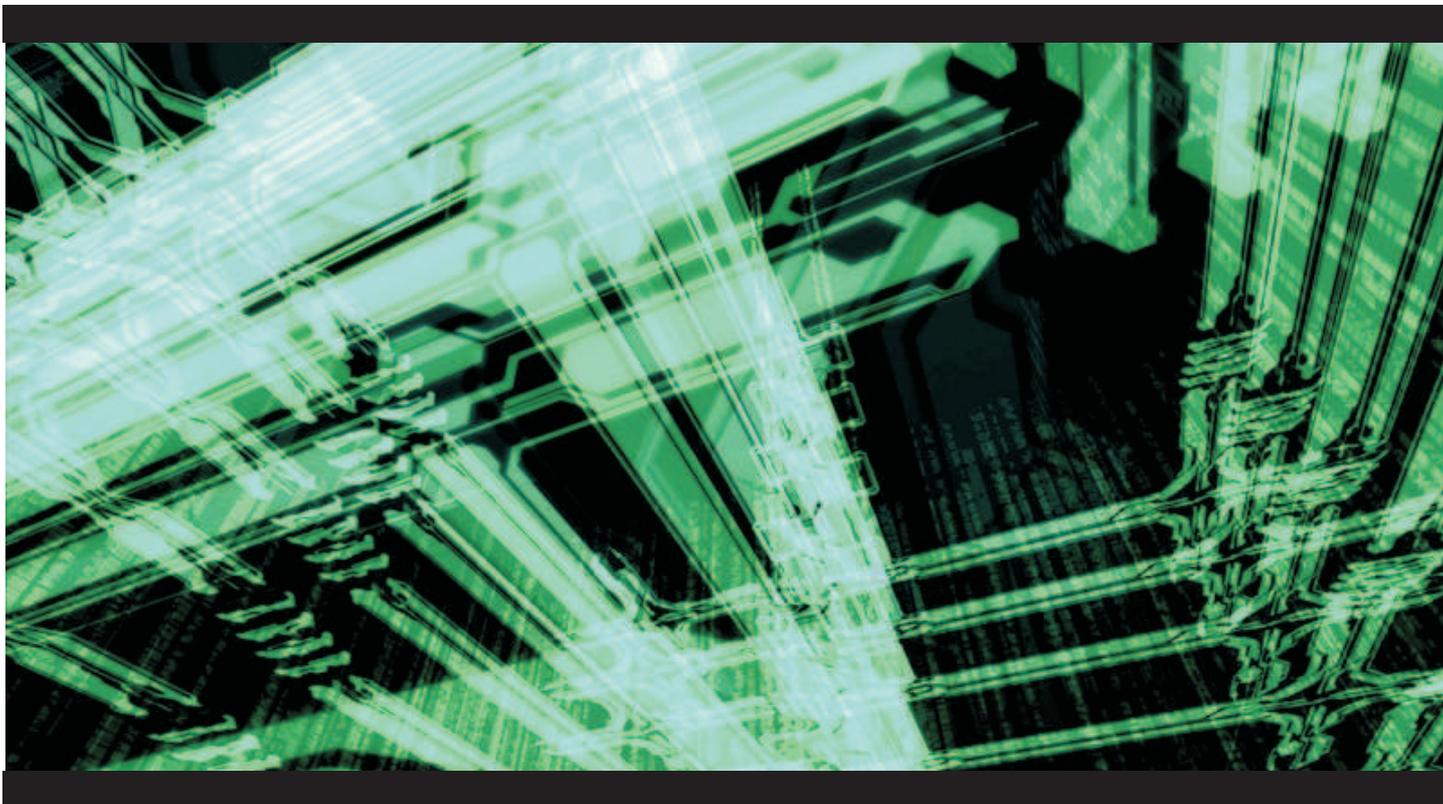
Medzitým umyjeme šalát, othráme listy, všetko hádzeme do misy. Šalát pokropíme octom a tiež olivovým olejom. Uvarenú krevetú vyťahujeme z hrnca a ukladáme na vrch pripraveného šalátového kopca. Na veľdielo sa usmejeme a postupne konzumujeme.

Vypnite sporák!

Prajem dobrú chuť!

:dušan petričko:

- : **indoor** | správy zo základne KU
- : **politické dianie** | prietahy nami zvolených
- : **š.p.o.r.t** | futbal, basket, tipos
- : **outdoor** | správy mimo základne KU
- : **interview** | s niekým, s niečím...
- : **médi-um-á** | médiálne, filmy, hudba
- : **oddych** | relaxové variácie
- : **regióny** | "moje" blízke okolie
- : **literatúra** | rôzne literárne žánre
- : **kultúra** | kultúra o nás a v nás
- *: **fotoreport** | obrázkovisko z podujatí
- *: **videoreport** | videoreportáže, záznamy
- *: **audioreport** | zvukové skeče, správy

zumag

blog študentov žurnalistiky foku
<http://zumag.ku.sk>

